

Aan het bestuur van de vereniging Unie KBO

Roermond, Haarlem, Bemmelen, Raalte, 11 januari 2019

Geacht bestuur,

Vooraf maken wij de volgende opmerking: in het navolgende richten wij ons tot u als bestuur van de Unie KBO. Via u richten wij ons tevens tot het bestuur van KBO-PCOB, dat mede door u wordt gevormd.

Onder leiding van het bestuur van KBO-PCOB wordt in de ledenraden van de Unie KBO en KBO-PCOB gediscussieerd over een vernieuwingsproces.

Van het begin af aan is het duidelijk geweest dat uw bestuur daarbij toewerkt naar de totstandkoming van één nieuwe vereniging, waarin voor de provinciale KBO-bonden geen plaats meer is. Van het begin af aan is u ook duidelijk geweest dat daarvoor geen breed draagvlak bestaat bij de besturen van de KBO-bonden. Diverse bonden hebben aangegeven dat zij van mening zijn dat aan een dergelijke centralisatie-operatie grote risico's verbonden zijn. In de huidige opzet van de KBO staan de besturen van de bonden dichtbij de afdelingen en de leden, weten zij wat er aan de basis leeft en kunnen zij via korte lijnen activiteiten ontplooiën waaraan behoefte bestaat. Een centralisatie-operatie als mede door uw bestuur voorgestaan vergroot de afstand van het bestuur tot de leden en de afdelingen en kan dientengevolge mede tot aanzienlijk verlies van leden en andere sympathisanten leiden. Dit is de voornaamste reden waarom onze bonden zich in de afgelopen periode hebben verzet tegen deze richting van de operatie. Sommige bonden hebben daarvoor ook nog andere argumenten.

Ondanks dit verzet, door u bij voortduring miskend, is tot nu toe op de ingeslagen weg voortgegaan door te trachten de ledenraden tegen de stroom in achter uw ideeën te krijgen en bent u zelfs gaan anticiperen op de door u voorgestane uitkomst van het vernieuwingsproces.

De Unie KBO is een steunorganisatie voor de KBO-bonden, van en voor de bonden. Zij is door de gezamenlijke bonden belast met de landelijke belangenbehartiging en met een aantal taken die omwille van de doelmatigheid en kwaliteit beter gezamenlijk kunnen worden aangepakt. Het Uniebestuur is niet bovengeschied aan de bonden, maar gedraagt zich de afgelopen jaren alsof dit wel het geval is.

In deze constellatie is het onbegrijpelijk en niet te accepteren dat het Unie-bestuur zich richt op het doen verdwijnen van de bonden en nog minder dat er alvast van wordt uitgegaan dat zij niet meer bestaan. Wij wensen dit proces niet verder te laten gaan. Dit los nog van het feit dat het doorgaan met een proces waarvan duidelijk is dat het tenslotte onvoldoende draagvlak zal hebben om het beoogde doel te bereiken, op verspilling van energie neerkomt.

Tijdens de ledenraadsvergadering van 13 december j.l. zijn de uitkomsten van de KBO-PCOB-ledenraadsconferentie van 30 november besproken. Evenals tijdens laatstgenoemde conferentie bleek van aanzienlijke weerstand tegen de bestuurlijke koers, die, zoals vaker, in het verslag niet tot

uitdrukking komt. Dit laatste is ook nu weer het geval bij het concept-verslag van de ledenraadsvergadering van 13 december dat wij hebben ontvangen. Ondanks de weerstand werd aanvaard dat het bestuur met een uitwerking van de uitkomsten van de conferentie van 30 november komt die wordt besproken tijdens een nieuwe conferentie, te houden op 29 januari a.s.

Het vernieuwingsproces wordt door uw bestuur – bewust en vasthoudend – primair aan de orde gesteld in de ledenraad van KBO-PCOB, waarin de stemverhoudingen zo liggen dat de aanzienlijke weerstand in de KBO-gelederen tegen de gang van zaken wordt versluierd. Dat heeft het u vergemakkelijkt voorbij te gaan aan die weerstand.

De gang van zaken roept bij onze vier besturen in toenemende mate ergernis op en heeft ons doen besluiten ons gezamenlijk te beraden over de vraag of wij medewerking willen blijven geven aan dit proces. Onze unanieme conclusie is geweest dat het proces zo niet kan doorgaan en dat wij willen bewerkstelligen dat het in deze vorm wordt gestopt. Wij hebben overwogen dit als gezamenlijke inzet voor de conferentie van 29 januari te nemen, maar menen dat wij reeds nu duidelijkheid moeten scheppen over het feit dat de vernieuwing naar ons oordeel op een geheel andere leest dient te worden geschoeid. Dat vinden wij eerlijker naar de besturen en naar onze collega-bonden en de PCOB dan aan de conferentie mee te werken en deze daarmee in feite tot een schijnvertoning en opnieuw verspilde energie te maken.

Wij hebben onze opvatting met betrekking tot de vernieuwingen en de eisen waaraan daarbij dient te worden voldaan op een rijtje gezet. In bijgevoegd document met uitgangspunten treft u de uiteenzetting daarvan aan (**bijlage**).

Wij willen gaarne op de kortst mogelijke termijn een gesprek hebben met uw bestuur over het vorenstaande. Met verwijzing naar artikel 8, lid 2, van de statuten van de Unie KBO verzoeken wij u tevens op korte termijn een extra vergadering van de ledenraad van de Unie uit te schrijven, teneinde het vorenstaande te bespreken, met een voorstel onzerzijds om jegens u uit te spreken dat het vernieuwingsproces in de huidige vorm naar het oordeel van de ledenraad dient te worden beëindigd en dat vernieuwingen in bespreking dienen te worden genomen die een breed draagvlak hebben bij de betrokken bonden, waarbij de bijlage bij deze brief als voorstel voorligt.

Wij hechten er tenslotte aan hier in aansluiting op hetgeen in de bijlage staat op te merken dat wij op geen enkele manier de samenwerking met de PCOB willen schaden en dat wij die ook op provinciaal en lokaal niveau willen continueren en uitbouwen.

Wij zien uw uitnodiging voor een gesprek gaarne tegemoet.

Voorzitter KBO Gelderland

P.J.J.M. Peters

Voorzitter KBO Limburg

M.W. Ballas

Wnd. Voorzitter KBO Noord-Holland

G. Mondriaan

Voorzitter KBO Overijssel

H.J.M. Pieper

Verslag extra Ledenraad Unie KBO

23 januari 2019
concept

Overzicht aanwezigen: zie bijlage.
Voorzitter: dhr. W. van der Kruijs

Opening

De voorzitter heet de aanwezigen van harte welkom op deze bijzondere vergadering. Hij opent de vergadering met een kort gebed om wijsheid, gevolgd door een moment van stilte.

Aanleiding voor deze vergadering is een verzoek daartoe van de provinciale KBO-bonden Gelderland, Limburg, Overijssel en Noord-Holland. Zij hebben het bestuur op 11 januari jl. een brief gestuurd waarin zij vragen het vernieuwingsproces in zijn huidige vorm onmiddellijk te stoppen. Daarbij willen zij de samenwerking met de PCOB niet schaden en deze graag op lokaal en provinciaal niveau uitbouwen. Bij de brief is een bijlage gevoegd met 12 uitgangspunten voor het vernieuwingsproces. De brief met bijlage is bij de uitnodiging van deze ledenvergadering gevoegd.

Op 22 januari jl. heeft KBO Zuid-Holland laten weten in hoofdlijnen in te stemmen met de brief van de vier provinciale KBO-bonden.

De voorzitter resumeert de wijze waarop het bestuur heeft gereageerd op deze brief. Op vrijdag 18 januari jl. heeft er een gesprek plaatsgevonden tussen het bestuur en de besturen van de betreffende provinciale KBO-bonden. Tevens heeft het bestuur een extra bijeenkomst van de ledenraad uitgeschreven. Deze vindt vandaag plaats. Hij geeft aan dat KBO-PCOB Vernieuwt een gezamenlijk project is van de vereniging KBO-PCOB. In een Ledenraad Unie KBO kan niet worden besloten te stoppen met het gezamenlijke vernieuwingsproces. De Ledenraad Unie KBO kan wel een autonoom standpunt bepalen en dat - al dan niet unaniem - inbrengen in de gezamenlijke ledenraad van KBO-PCOB.

Inbreng KBO-Gelderland, Noord-Holland, Overijssel en Limburg

De heer Versteden voert namens de vier brievenrichters het woord. Hij stelt zich voor als vaste adviseur van het bestuur van KBO Limburg.

Hij licht toe dat de vier provinciale KBO-bonden zich realiseren dat de vraag om te stoppen met het vernieuwingsproces een forse stap is. Zij beschouwen de situatie echter als een existentiële zaak voor de provinciale bonden. Daarom zijn zij van mening dat zij hun verantwoordelijkheid moesten nemen en daarbij past deze brief. Na de vorming van KBO-PCOB is er een discussie ontstaan over de toekomst van de provinciale KBO-bonden. In het advies van de stuurgroep KBO-PCOB Vernieuwt is de structuur van de toekomstige organisatie centraal komen te staan. De discussie over de provinciale bonden is niet nieuw, maar loopt al zo'n tien jaar. Er is een klassiek patroon te herkennen: er is een probleem in de organisatie en er wordt geprobeerd dat

op te lossen met een nieuwe organisatiestructuur. Het is de vraag of een structuurverandering nodig is om het probleem op te lossen.

Onder de provinciale KBO-bonden wordt verschillend gedacht over de ideeën die op tafel liggen. Uit het advies van de stuurgroep spreekt volgens de vier briefschrijvers een duidelijke tendens: het opheffen van de provinciale KBO-bonden, direct of indirect. Bij de vier provinciale KBO-bonden die de brief hebben geschreven is daar nooit draagvlak voor gekomen. Het ware misschien beter als er eerder in het proces een time-out voor bezinning hierop was gekozen. Dat is niet gebeurd en daardoor is er nu sprake van een explosief moment. Maar het is beter ten halve te keren dan ten hele te dwalen. Er zijn nog geen definitieve stappen gezet, hoewel er wel op diverse punten is geanticipeerd.

De vier provinciale KBO-bonden zijn van mening dat de KBO een complexe structuur heeft, waarbinnen besluitvorming niet gemakkelijk is en veel energie kost. Er zou kunnen worden gekozen voor een centrale structuur, waarin van bovenaf wordt gestuurd. Maar voor een vitale organisatie is een vitale basis nodig. De KBO moet zo dicht mogelijk bij senioren zelf staan. Dat principe is belangrijker dan de efficiëntie en effectiviteit van de organisatie.

De vier provinciale KBO-bonden zijn van mening dat zij dicht bij de leden en de afdelingen staan en daarom de centrale hoeksteen van de KBO moeten blijven. Het gaat niet om behoudzucht, maar om een fundamentele keuze.

De visie van de stuurgroep ziet er op papier mooi uit en bevat ook waardevolle elementen, maar de voorgestelde richting is volgens de briefschrijvers een sprong in het duister. Het zou in de praktijk nog moeten blijken dat de ambitie werkelijkheid wordt.

De heer Versteden maakt de vergelijking met de ANBO, die het decentrale niveau heeft gekneveld. Ex-ANBO-afdelingen in Limburg willen niets meer met de ANBO te maken hebben. Dat risico loopt de KBO ook.

De vier provinciale KBO-bonden zien wel de noodzaak tot vernieuwing. Vanuit het decentrale niveau moet met creativiteit en actie naar vernieuwing worden gezocht en de aantrekkingskracht worden verbeterd. Dat is best lastig; verenigingen hebben het niet gemakkelijk.

Tot slot spreekt de heer Versteden waardering uit voor de landelijke belangenbehartiging en voor de bulletins die daarover worden verspreid. Er is waardering voor wat er de afgelopen jaren is ontwikkeld. Daarnaast kan worden onderzocht wat we verder in gezamenlijkheid willen doen omdat een individuele provinciale bond daar niet toe in staat is of provinciale bonden anders allemaal zelf het wiel uitvinden. Daarbij staat de bestaande organisatiestructuur vast. Van daaruit moet geprobeerd worden verbetering te creëren.

Inbreng KBO Zuid-Holland

De heer Thuis geeft aan dat de brief van de vier provinciale KBO-bonden is besproken in een extra vergadering van het bondsbestuur. Daarin is de conclusie getrokken dat het vernieuwingsproces zoals dat nu verloopt geen kans van slagen heeft. Het bondsbestuur ziet de provinciale KBO-bond als een belangrijke, onmisbare schakel in de vereniging. Er is behoefte aan een herbezinning over de taakverdeling tussen de verschillende niveaus in de vereniging. Daarbij geeft het bondsbestuur aan het van groot belang te vinden om de samenwerking met de PCOB voort te zetten. Het mag niet zo zijn dat de vernieuwing stopt. De heer Thuis roept op om de structuurdiscussie te stoppen en de vernieuwing vooral te richten op het versterken van de gemeenschappelijke aandachtsgebieden met de PCOB. Van daaruit kan een gezamenlijke toekomst invulling krijgen.

Inbreng overige provinciale KBO-bonden

De heer Pillen zegt namens KBO Utrecht blij te zijn met de brief van de vier provinciale bonden, omdat de brief bloot legt wat er al jaren speelt binnen de KBO. Er ligt nu een duidelijk standpunt. Onder verwijzing naar het belang van optimale informatie vraagt hij naar het verslag van het gesprek dat het bestuur van de Unie KBO op 18 januari jl. met de besturen van de vier provinciale bonden heeft gevoerd

De voorzitter Unie KBO deelt mee dat dit verslag op verzoek van de briefschrijvers alleen naar de deelnemers aan het gesprek is gestuurd.

In reactie daarop geeft de woordvoerder van de briefschrijvers aan dat de wens tot vertrouwelijkheid is ingegeven door zorgen over negatieve publiciteit. Er is geen bezwaar tegen dat de andere provinciale KBO-bonden kennis nemen van het verslag. Ter vergadering wordt het verslag van dit overleg uitgereikt.

De heer Jansen deelt mee dat het bestuur van KBO Zeeland de brief van de vier provinciale KBO-bonden heeft besproken. KBO Zeeland heeft altijd open gestaan voor het vernieuwingsproces, maar een meerderheid van de bestuursleden heeft nu weerstand tegen vernieuwing uitgesproken en heeft zich achter de brief geschaard. Zij zijn van mening dat er niet alleen een provinciaal niveau moet blijven, maar dat dit ook in de vorm van een provinciale bond moet.

De heer Jansen maakt twee kanttekeningen bij de brief. In de standpunten van de vier provinciale KBO-bonden ziet hij allereerst de noodzaak om te komen tot vernieuwing onvoldoende naar voren komen. Daarnaast stoort hij zich aan de competentiestrijd tussen provinciale bonden en het verenigingsbureau. Hij herkent zich daar niet in en vindt deze werkwijze niet productief. Hiermee winnen we de jonge senioren niet. Hij wil graag samen kijken hoe we nu verder kunnen komen.

De heer Wiersma deelt namens de vier noordelijke provinciale bonden mee dat zij zich niet herkennen in de strekking van de brief. De vier noordelijke provinciale bonden hebben vorig jaar al de door de stuurgroep voorgestelde koers omarmd en zijn daarmee aan de slag gegaan. O.a. de Algemene Vergadering van KBO Friesland heeft hiermee ook al ingestemd.

De vier noordelijke provinciale bonden hebben een andere structuur voor ogen dan de vier briefschrijvers. Zij kiezen niet meer voor een provinciale KBO-bond, maar willen werken met een platform of steunpunt per provincie, samen met de PCOB. Zo'n steungroep is samengesteld uit vrijwilligers met specifieke kennis en vaardigheden en staat ten dienste staan van de afdelingen. Duidelijk is dat de afdelingen ondersteuning nodig hebben en daarom moeten de lijnen voor de afdelingen kort blijven. De ondersteuning wordt geboden door vrijwilligers, in samenwerking met de regionaal consulent en het verenigingsbureau. Het steunplatform heeft geen hiërarchisch bestuur zoals de provinciale bonden kennen; er is wel coördinatie en een budget nodig. De heer Wiersma merkt op dat de samenwerking met het verenigingsbureau prima verloopt.

Reactie van de voorzitter

De voorzitter wijst erop dat de discussie over de structuur van de Unie KBO al zo'n vijftien jaar speelt en dus ook los staat van de samenwerking met de PCOB. Bij zijn aantreden vijf jaar geleden heeft hij gepleit voor intensieve samenwerking met de PCOB en voor goede ondersteuning van de afdelingen vanuit het regionale/provinciale niveau. Daarbij is het niet zo relevant of dat niveau juridisch zelfstandig is. Het gaat erom dat het belang van de afdelingen centraal staat en dat je samen het geheel wil vormgeven. Terugkijkend op de vorming van KBO-PCOB is vanaf het begin in 2017 de landelijke belangenbehartiging gezamenlijk gestalte gegeven, en met groot succes.

Afspraak was dat de samenwerking van de beide verenigingen op lokaal en provinciaal niveau een 'organisch' proces zou zijn. Al snel na de oprichting van de vereniging KBO-PCOB ontstond echter vraag naar het lidmaatschap van KBO-PCOB. De ledenraad zag daarin aanleiding om het bestuur te vragen om het samenwerkings- en vernieuwingsproces te versnellen. In het proces dat daarna onder de vlag van KBO-PCOB Vernieuwt heeft vorm gekregen, is een stuurgroep gevormd, zijn dialoogbijeenkomsten en werkconferenties door het hele land georganiseerd, deskundigen geraadpleegd etc. In dit proces is de ledenraad intensief en actief betrokken. De ledenraad KBO-PCOB heeft in maart 2018 unaniem uitgesproken dat het advies van de stuurgroep een goede basis was voor verdere uitwerking van de organisatiestructuur en financiering. Het vervolgadvis van de stuurgroep heeft medio 2018 bij een deel van de ledenraad weerstand opgeroepen. Tegen die achtergrond heeft eind november een werkconferentie plaatsgevonden onder leiding van een externe deskundige. De richting die daaruit kwam zou het bestuur uitwerken en opnieuw in een werkconferentie aan de orde stellen. Daarna zou tot definitieve standpuntbepaling worden gekomen. De brief van de vier provinciale bonden heeft dit proces nu onderbroken.

Het bestuur gaat niet uit van het opheffen van de provinciale KBO-bonden, nog los van het feit dat het bestuur daar ook niet over gaat.

Volgens de voorzitter is het van belang dat we naar een structuur gaan die goed is voor zowel de KBO als de PCOB. Voor beide verenigingen is cruciaal dat de lokale afdelingen dicht bij de mensen staan en als basis van het grootste belang zijn. Tegelijkertijd is de ontwikkeling van het ledenaantal zorgwekkend en moeten we hard werken aan de toekomst. Daarbij is samenwerking tussen alle niveaus in de vereniging noodzakelijk. Het is onwenselijk dat het verenigingsbureau met een aanbod voor of vragen aan afdelingen eerst toestemming moet gaan vragen bij een provinciale KBO-bond. Dan kunnen we niet slagvaardig werken en verliezen we kansen, ook in de landelijke belangenbehartiging.

De voorzitter stelt dat het oplossen van de structuurdiscussie bij de Unie KBO niet ons grootste probleem is. Veel belangrijker is de vraag hoe KBO-PCOB als vereniging kan overleven in een maatschappij waarin binnenkort de helft van de volwassen bevolking 50 jaar en ouder is. Jongere mensen hebben geen belangstelling om lid te worden van een vereniging die zich bezighoudt met een interne structuurdiscussie.

De heer Pillen geeft aan dat voor KBO Utrecht de samenwerking met de PCOB niet ter discussie staat. Ook de ondersteuning van de afdelingen moet onverminderd en krachtig vorm krijgen. In de visie van KBO Utrecht wordt die ondersteuning gedaan door een team van vrijwilligers (inclusief de regiocoördinatoren van PCOB), daarbij ondersteund door medewerkers van het verenigingsbureau. Een steunpunt heeft een eigen budget. De coördinatie hoeft niet per se per provincie plaats te vinden; in grote provincies kunnen er meerdere regio's zijn. De aansturing vindt plaats door een afvaardiging van de afdelingsbesturen in de betreffende regio. Centraal in de visie van KBO Utrecht staat niet de structuur, maar het met de hoogste urgentie werven en binden van jongeren. De heer Pillen roept de brievenafschrijvers op om KBO Utrecht de ruimte te geven om tot een nieuwe vorm op provinciaal niveau te komen.

De heer Wiersma sluit zich namens de noordelijke provinciale bonden aan bij de visie van KBO Utrecht. Provincies verschillen van elkaar en daarom is maatwerk nodig.

De heer Peters geeft aan dat leden van afdelingen oproepen dicht bij de afdelingen te blijven. Het gaat niet om de provinciale bond; de afdelingen staan centraal.

De heer Mondriaan vraagt het bestuur om een standpunt inzake de volgorde van de ledenraden. Dat is met name van belang voor het vaststellen van de begroting

en het jaarverslag. Daarin zou naar de mening van de briefschrijvers de ledenraad van de Unie KBO het primaat moeten krijgen.

De voorzitter geeft aan dat voor de huidige werkwijze is gekozen omdat KBO en PCOB proberen samen iets nieuws te bouwen. De discussie over de gezamenlijke toekomst moet volgens het bestuur daarom primair in de gezamenlijke ledenraad worden gevoerd. Het gaat erom samen tot een standpunt te komen. De voorzitter vraagt wat de briefschrijvers beogen met een andere vergadervolgorde.

De heer Peters licht toe het erom gaat dat de eigen verantwoordelijkheid van de Unie KBO behouden blijft en dat de ledenraad van de Unie KBO standpunten kan neerleggen in de vergadering van de ledenraad KBO-PCOB.

De voorzitter zegt toe hier in de bestuurlijke reactie op terug te komen.

Aan de orde is vervolgens de vraag of afdelingen en provinciale KBO-bonden de vrijheid hebben om zich naar eigen keuze te organiseren. Volgens de vier briefschrijvers geeft het verhaal van de drie horizonnen (uit de werkconferentie van eind november) aan afdelingen de mogelijkheid om nieuwe verbindingen aan te gaan. Daarmee worden de provinciale bonden uitgehouden.

De heer Peters is van mening dat het bestuur van de Unie KBO de provinciale bonden bewust heeft ondermijnd door het contact met de BWBW-afdelingen.

De voorzitter bestrijdt deze zienswijze en verwijst naar hetgeen hierover reeds uitputtend is gewisseld in de Ledenraad van 13 december jl.

De heer Pillen merkt op dat keuzevrijheid voor afdelingen een extra stimulans kan zijn voor een provinciale bond om juist zijn meerwaarde aan te tonen. Bovendien vraagt hij hoe het pleidooi voor de beperking van de bewegingsvrijheid te rijmen is met de autonomie van afdelingen. KBO Noord-Holland heeft zelfs nog onlangs alle afdelingen juridisch verzelfstandigd. Gezien de maatschappelijke ontwikkelingen moeten afdelingen en provinciale bonden de vrijheid hebben om zich te organiseren op een manier die bij hen past.

Vanuit de noordelijke provinciale bonden signaleert mevrouw Van der Aker dat er zich in deze ledenraad twee stromingen aftekenen. De wensen van de briefschrijvers zijn duidelijk, maar de noordelijke bonden hebben een andere lijn ingezet. Wat voor een aantal provinciale KBO-bonden wenselijk is, is dat voor de noordelijke bonden niet. Zij hebben andere wensen en maken andere keuzes en willen niet dat andere KBO-bonden aan hen hun wil opleggen. Als er bijvoorbeeld een afdeling is die zich wil afsplitsen van de noordelijke bonden, dan zou het op prijs gesteld worden als het bestuur die afdeling goed opvangt zodat de leden niet in de kou komen te staan.

De heer Peters is van mening dat er een rotzooi ontstaat als de bestaande structuur niet voor alle provincies gehandhaafd blijft.

De 12 uitgangspunten voor het vernieuwingsproces

Enkele uitgangspunten uit de bijlage van de briefschrijvers worden besproken.

1. *De bonden blijven, conform de wens van een meerderheid in de ledenraad, in de KBO-organisatie de centrale dragende eenheden. De bonden, dat zijn de bonden met hun afdelingen en leden.*
2. *Opheffing, direct of indirect, van de positie van de bonden is dus geen optie of punt van bespreking meer.*

De heer Versteden geeft aan een meerderheid in deze vergadering te zien voor deze uitgangspunten.

De heer Pillen vraagt of deze meerderheid de intentie heeft om haar wil op te leggen aan de minderheid. Zou het niet beter zijn om ruimte te bieden aan provinciale bonden

die er anders over denken? Volgens hem behelst het begrip 'democratie' iets anders dan een meerderheid die zijn wil oplegt aan een minderheid.

Mevrouw Van den Aker sluit zich hierbij aan: de noordelijke provinciale bonden willen geen keuze maken voor andere provinciale bonden, maar verwachten dat andersom ook niet. Is er een denken mogelijk dat in een grote vereniging verschillende snelheden toestaat? Situaties verschillen, dus moet er ruimte zijn voor verschillende uitwerkingen.

De heer Versteden is van mening dat het bestuur op onderlinge verdeeldheid aanstuurt. Het is handig om dezelfde organisatorische structuur te hebben, juist met het oog op de uitvoering van gemeenschappelijk genomen besluiten.

De voorzitter geeft aan dat het bestuur van mening is dat de organisatievorm en dus ook het voortbestaan van de provinciale KBO-bonden, een zelfstandig besluit van elke individuele provinciale KBO-bond is. Het gaat erom dat er op provinciaal niveau een vorm van ondersteuning is voor de afdelingen. Er is wat het bestuur betreft ruimte om dat te doen op een manier die per provincie gewenst wordt. Als er verschillende ideeën bestaan, past het bij een decentrale organisatie om daar ruimte voor te maken.

De heer Peters is van mening dat de bestaande structuur gehandhaafd moet blijven en dat er vijf of tien jaar nodig is om tot een nieuwe structuur te komen.

- 3. Er kunnen ook geen ontwikkelingen plaatsvinden die de positie van de bonden aantasten. Er vinden dus geen acties richting afdelingen of leden plaats die hen direct of indirect aanzetten tot het verlaten van de bonden of daaraan medewerking verlenen.*

De voorzitter herhaalt dat het bestuur van de Unie KBO geen initiatief heeft genomen richting de BWBW-afdelingen of andere afdelingen die zich van hun provinciale bond willen losmaken. Het is wel van belang om na te denken over het antwoord dat we geven aan autonome afdelingen die zeggen dat ze geen behoefte hebben aan een provinciale bond. Als we die niet tegemoet komen, zullen we die afdelingen verliezen. Willen we dat als vereniging?

De heer Peters stelt dat de positie van de provinciale bonden op geen enkele manier ter discussie mag komen te staan, dus ook niet door onderdak te bieden aan afdelingen die zich van hun provinciale bond afscheiden.

- 4. De Unie KBO blijft primair een organisatie van de gezamenlijke bonden. Zij krijgt geen bovengeschiede positie ten opzichte van de bonden. Haar primaire taak blijft landelijke belangenbehartiging en het verrichten van taken die volgens de bonden doelmatiger gezamenlijk op landelijk niveau kunnen worden aangepakt.*

De voorzitter geeft aan dat de Unie KBO geen bovengeschiede positie heeft en ook niet ambieert.

- 5. Naast de bonden kan de Unie KBO rechtstreekse leden hebben. Het rechtstreeks lidmaatschap wordt bevorderd, maar niet ten koste van het lidmaatschap van de bonden/afdelingen.*

De heer De Kleijn wijst er als vertegenwoordiger van de Groep Individuele leden op dat het niet wervend is dat alle afdelingen verschillende contributies hebben. Als individueel lid mag hij niet deelnemen aan activiteiten van afdelingen.

Mevrouw Aquarius benadrukt het belang van autonomie van de afdelingen, ook op het punt van de vaststelling van de contributie.

De vertegenwoordigers van de vier provinciale KBO-bonden geven aan behoefte te hebben aan expliciete standpunten van het bestuur, zodat die in stemming gebracht kunnen worden in deze ledenraad.

De voorzitter geeft aan dat hij al eerder heeft gesteld dat er een structuur op provinciaal niveau moet blijven bestaan. Voor de een is dat een provinciale KBO-bond, voor de ander een ondersteuningsplatform. De vraag die voorligt is of er ruimte is voor diversiteit op provinciaal niveau.

De heer Versteden geeft aan de vier provinciale KBO-bonden zich naar aanleiding van de uitkomsten van deze ledenraad zullen beraden op deelname aan de werkconferentie van 29 januari. Zij vragen daarom duidelijke besluiten in deze ledenraad.

Mevrouw Van den Aker wijst erop dat de uitnodiging voor vandaag geen besluitvormende vergadering betrof. Het zou de ledenraad volgens haar sieren als de leden elkaar de ruimte bieden voor eigen keuzes. Iets moedwillig afdwingen is geen goede basis voor samenwerking in de toekomst.

Alle meningen gehoord hebbende schorst de voorzitter de vergadering voor bestuursberaad.

Na de schorsing geeft de voorzitter de visie van het bestuur weer:

De voltallige ledenraad wil de samenwerking met de PCOB voortzetten. Ook de urgentie van vernieuwing wordt breed gedeeld. Het bestuur wil graag verder met het vernieuwingsproces en de structuurdiscussie zo snel mogelijk afronden. Het bestuur is nadrukkelijk niet uit op het opheffen van provinciale KBO-bonden. Het bestuur hecht veel belang aan een organisatievorm op provinciaal niveau ter ondersteuning van de afdelingen. Hoe die organisatievorm er in de toekomst uit moet zien, moet iedere provinciale bond zelf kunnen bepalen

Het bestuur ziet voor zichzelf geen actieve rol naar afdelingen die uit een provinciale KBO-bond willen stappen. In de toekomst niet, en in het verleden ook niet. Als een afdeling zich bij het bestuur meldt, zal het bestuur proberen te bemiddelen. Het bestuur zal die afdeling niet verloren laten gaan en een pragmatische oplossing proberen te vinden nadat er overleg is gevoerd met de betreffende afdeling en met de betreffende provinciale bond. Dat is in ieders belang, ook van de betreffende provinciale KBO-bond, en is overeenkomstig de besluitvorming in de ledenraad van 13 december jl.

Het bestuur constateert dat de ledenraad Unie KBO in meerderheid op het standpunt staat dat deze ledenraad voorafgaand aan de vergaderingen van de ledenraad KBO-PCOB bijeen moet komen. Het bestuur is bereid om de ledenraad Unie KBO zowel voor als na de ledenraad KBO-PCOB bijeen te roepen.

BESLUITEN:

Op voorstel van het bestuur neemt de ledenraad Unie KBO twee besluiten:

1. De Unie KBO zal ten opzichte van het huidige vergaderschema extra ledenraadsvergaderingen houden, steeds voorafgaand aan de vergaderingen van de ledenraad KBO-PCOB.
2. Elke provinciale KBO-bond heeft zelf de ruimte om vorm te geven aan het provinciale niveau. De vormgeving kan ongewijzigd blijven ten opzichte van de huidige situatie, maar kan ook gewijzigd worden. Iedere provinciale KBO-bond beslist dat zelf.

Vervolgens vragen de vier briefschrijvers om een schorsing voor onderling beraad. De voorzitter honoreert dat verzoek.

Na de schorsing verklaart de heer Verstedden dat de briefschrijvers van het bestuur verwachten dat de bestuursstandpunten worden verwoord in een notitie. Op basis daarvan zullen zij besluiten over deelname aan de komende werkconferentie.

De voorzitter geeft aan dat de vorm waarin het bestuur zijn visie gaat presenteren in de werkconferentie nog niet bekend is. Het bestuur hecht eraan de besluiten van deze ledenraad mee te nemen naar de werkconferentie. De genomen besluiten zullen vooraf worden gedeeld met alle deelnemers aan de werkconferentie. Na de werkconferentie zal het bestuur een notitie voorbereiden die aan de ledenraad ter besluitvorming wordt voorgelegd.

De voorzitter zegt toe dat de leden van de ledenraad de volgende dag de twee besluiten van deze ledenraad toegestuurd krijgen. Het verslag van deze vergadering volgt zo spoedig mogelijk daarna.

De heer Verstedden ziet een risico van overhaaste besluitvorming en bepleit uitstel van de werkconferentie. Hij ziet bovendien communicatierisico's: negatieve publiciteit moet vermeden worden.

De voorzitter erkent dat er communicatierisico's zijn en wil juist daarom het gesprek met elkaar op korte termijn voortzetten. Hij geeft nogmaals aan dat de ledenraad op zo kort mogelijke termijn de belangrijkste punten van vandaag toegestuurd krijgt.

De heer Buddenberg, voorzitter van de PCOB en als toehoorder aanwezig, doet een oproep aan de vier provinciale KBO-bonden om aan de werkconferentie deel te nemen. De leden van de ledenraad PCOB zijn niet geïnformeerd over hetgeen er leeft bij de provinciale KBO-bonden. Hij roept hen op om hun mening naar voren te brengen zodat de leden van de PCOB-ledenraad kennis kunnen nemen van wat er leeft. Dat is van groot belang voor het vervolg van de discussie.

Rondvraag

- De heer Pieper trekt zich vanwege tijdgebrek terug uit de financiële commissie van de Ledenraad KBO-PCOB. De heer Mondriaan zal de heer Kee vragen of hij beschikbaar is als vervanger.

De voorzitter sluit de vergadering onder dankzegging voor ieders inbreng.